

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Пантазіївська сільська рада
Знам'янського району**

Кіровоградської області

вул. Центральна, с. Пантазіївська,
Знам'янський район,
Кіровоградська область, 274531

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Пантазіївської сільської ради Знам'янського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок єдиного податку на території Пантазіївської сільської ради на 2018 рік» (Проект 1), «Про затвердження ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам на 2018 рік» (Проект 2), «Про розмір ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2018 рік» (Проект 3) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Пантазіївської сільської ради Знам'янського району Кіровоградської області від 14.06.2017 № 94.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Пантазіївської сільської ради з питань планування бюджету, фінансів та соціально-економічного розвитку щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу цих проектів на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

Щодо проектів рішень в цілому

1. Проектами рішень на території Пантазіївської сільської ради встановлюються ставки місцевих податків, передбачені статтею 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Пунктами 10.2. та 10.3. статті 10 ПКУ встановлено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №7662/О/20-17 від 05.09.2017

Згідно з пунктом 12.3. статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені вимогами статті 7 ПКУ, визначені проектами рішень. Наприклад, у проектах рішень відсутні такі обов'язкові елементи, а саме: строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку; у Проекті 1 також відсутні такі обов'язкові елементи, як об'єкт та база оподаткування; у Проекті 2 - платники податку, об'єкт і база оподаткування, порядок обчислення податку, податковий період, строк та порядок сплати податку.

У зв'язку з чим, пропонуємо у проектах рішень визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

2. Назви Проектів 2 та 3 потребують редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої встановлюються місцеві податки.

3. Підпунктом 8.1 пункту 8 Проекту 2 та підпунктом 3.1 пункту 3 Проекту 3 секретарю сільської ради доручено оприлюднити рішення на офіційному веб-сайті Пантазіївської сільської ради та інформаційному стенді в адмінприміщенні сільської ради.

Проте, відповідно до статті 12 Закону, регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Враховуючи вищезазначене пропонуємо забезпечити оприлюднення прийнятих Проектів 2 та 3 відповідно до вимог Закону.

Щодо Проекту 1

Проектом 1 встановлюються ставки єдиного податку для платників такого податку першої та другої груп, додатком 1 до Проекту 1 затверджується Положення про єдиний податок на території Пантазіївської сільської ради.

Підпунктом 2.1. пункту 2 додатку 1 до Проекту 1 визначено, що ставки єдиного податку для платників першої – другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), та третьої групи – у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Підпунктом 2.1.1. пункту 2 додатку 1 до Проекту 1 для першої групи платників єдиного податку, визначеної ПКУ, ставка податку встановлюється у розмірі 10 % від прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Абзацом 2 пункту 1 Проекту 1 ставка єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового

мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Відповідно до пункту 293.1. статті 293 ПКУ, ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо узгодити між собою підпункти 2.1. і 2.1.1. пункту 2 додатку 1 до Проекту 1 та абзац 2 пункту 1 Проекту 1 та привести їх у відповідність до вимог пункту 293.1. статті 293 ПКУ в частині встановлення ставки єдиного податку для платників першої групи у відсотках до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Щодо Проекту 2

Проектом рішення 2 затверджуються ставки земельного податку та встановлюються пільги зі сплати земельного податку юридичним та фізичним особам.

1. Таблицею Проекту 2 визначаються категорії земельної ділянки по населеним пунктам Пантазіївської сільської ради, встановлюється ставка податку за визначену категорію як у відсотках від грошової оцінки так і грошовому вимірі.

У стовбці 1 вищезазначеної таблиці зазначається категорія земель за функціональним використанням, серед яких:

землі комерційного використання (магазини);
землі комерційного використання (вул. Жовтнева);
землі громадського призначення (столова);
землі громадського призначення (ФАП);
землі громадського призначення (клуб, с/рада, БК, ДНЗ, контора, гуртожиток);
землі громадського призначення (школа);
землі зв'язку (пошта);
склад (вул. Садова);
господарський двір, склад (вул. Центральна);
землі технічної інфраструктури (вул. Перемоги);
землі технічної інфраструктури (вул. Жовтнева, Центральна, Шкільна);
зелені насадження загального користування;
яри.

Відповідно до статті 19 Земельного кодексу України, землі України за основним цільовим призначенням поділяються на такі категорії:

- а) землі сільськогосподарського призначення;**
- б) землі житлової та громадської забудови;**
- в) землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;**
- г) землі оздоровчого призначення;**
- г) землі рекреаційного призначення;**
- д) землі історико-культурного призначення;**
- е) землі лісгосподарського призначення;**
- є) землі водного фонду;**

ж) землі промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, оборони та іншого призначення.

Відповідно до пункту 2 статті 22 Земельного кодексу України, до земель сільськогосподарського призначення належать:

а) сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги);

б) несільськогосподарські угіддя.

До земель промисловості належать землі, надані для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд промислових, гірничодобувних, транспортних та інших підприємств, їх під'їзних шляхів, інженерних мереж, адміністративно-побутових будівель, інших споруд (пункт 1 статті 66 Земельного кодексу України).

До земель зв'язку належать земельні ділянки, надані під повітряні і кабельні телефонно-телеграфні лінії та супутникові засоби зв'язку (пункт 1 статті 75 Земельного кодексу України).

Відповідно до підпункту а) пункту 4 статті 83 Земельного кодексу України, до земель загального користування населених пунктів віднесено майдани, вулиці, проїзди, шляхи, набережні, пляжі, парки, сквери, бульвари, кладовища, місця знешкодження та утилізації відходів тощо.

Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (пункт 274.1. статті 274 ПКУ).

Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (пункт 274.2. статті 274 ПКУ).

Отже, пропонуємо категорії земель, зазначені у стовбці 1 таблиці Проекту 2, привести до вимог Земельного кодексу України та ПКУ.

У стовбці 2 таблиці Проекту 2 зазначається проіндексована середньозважена грошова оцінка грн./га на 01.01.2015.

Натомість, відповідно до статті 274 ПКУ, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у відсотках від їх нормативної грошової оцінки.

Проіндексована середньозважена грошова оцінка – не використовується.

Таким чином пропонуємо привести стовбець 2 таблиці до вимог статті 274 ПКУ.

У стовбці 3 таблиці зазначається коефіцієнт індексації відповідно до ПКУ від 20.12.2016 № 1791 –VIII.

Однак, Закон України від 20.12.2016 № 1791 –VIII носить назву «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році». Підпунктом 3) пункту 33 розділу I цього закону вносяться зміни до підрозділу 6 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ шляхом доповнення його пунктом 8 такого змісту:

«8. Установити, що індекс споживчих цін за 2016 рік, що використовується для визначення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, застосовується із значенням:

для сільськогосподарських угідь (ріллі, багаторічних насаджень, сіножатей, пасовищ та перелогів) - 100 відсотків;

для земель несільськогосподарського призначення - 106 відсотків».

Відповідно до пункту 289.3. статті 289 ПКУ, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації **не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування** центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, **і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.**

Тобто, до 15 січня 2018 року власники землі та землекористувачі, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, будуть проінформовані про коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель, який буде використовуватися у 2018 році.

Таким чином, використання коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель на 2017 рік для розрахунку ставки податку на 2018 рік не відповідає вимогам ПКУ та доводить до платників земельного податку не коректну інформацію.

Отже, пропонуємо стовбець 3 виключити із таблиці Проекту 2.

Звертаємо увагу, що відповідно до підпункту 14.1.130. пункту 14.1. статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку з чим, пропонуємо у таблиці Проекту 2 зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки в залежності від її місцезнаходження.

3. Пунктом 3 Проекту 2 ставка земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється від базової вартості 1 га земель ріллі по Кіровоградській області.

Відповідно до пункту 277.1. статті 277 ПКУ, ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі не більше 5 відсотків **від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.**

Отже, пропонуємо привести пункт 3 Проекту 2 відповідно до вимог ПКУ.

4. Пунктом 4 Проекту 2 встановлюються ставки земельного податку за земельні частки (паї), які обробляються одноосібно у розмірі 1% від грошової оцінки земельної частки (паю).

Як вже зазначалося вище, Земельним кодексом України та ПКУ не регулюється встановлення ставок земельного податку для земельних часток (паїв), які обробляються одноосібно.

Правові, організаційні, економічні та соціальні засади ведення особистого селянського господарства визначає Закон України «Про особисте селянське господарство». Відповідно до статті 1 цього закону, особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Діяльність, пов'язана з веденням особистого селянського господарства, не відноситься до підприємницької діяльності.

Таким чином, земельні ділянки, що «обробляються одноосібно», є земельними ділянками сільськогосподарського призначення фізичних осіб.

Таким чином, пропонуємо привести формулювання пункту 4 Проекту 2 у відповідність до вимог статті 274 ПКУ, а також визначити місцезнаходження вказаних земельних ділянок (у межах або за межами населених пунктів), та слова «від грошової оцінки» замінити словами «від нормативної грошової оцінки».

5. Пункт 5 Проекту 2 доцільно привести у відповідність до вимог статті 282 ПКУ, якою встановлено вичерпний перелік юридичних осіб, що звільняються від сплати земельного податку.

Щодо Проекту 3

Проектом 3 встановлюються ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Додатками до Проекту 3 визначаються деякі обов'язкові елементи податку, а саме: платники податку, об'єкт та база оподаткування, ставки податку, пільги зі сплати податку, податковий період, порядок обчислення суми податку, порядок сплати податку. Розміри ставок податку для об'єктів житлової нерухомості визначено додатком 2 до Проекту 3, нежитлової нерухомості – додатком 3.

1. Підпункт 2.2. пункту 2 додатку 1 до Проекту 3, яким встановлюється перелік житлової та нежитлової нерухомості, що не є об'єктом оподаткування, доцільно привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2. пункту 266.2. статті 266 ПКУ.

2. Пунктом 4 додатку 1 до Проекту 3 визначено, що ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються залежно від місця розташування та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує три відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Додатками 2, 3 встановлюються фіксовані ставки податку.

Таким чином, Проект 3 має фіксовані ставки податку, а також їх межі, що не відповідає вимогам ПКУ та є неоднозначними для трактування особами, що будуть виконувати чи впроваджувати вимоги цього регуляторного акту.

Крім того, встановлені Проектом 3 межі податку не відповідають вимогам підпункту 266.5.1. пункту 266.5. статті 266 ПКУ (*не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування*), хоча фіксовані

ставки податку, встановлені додатками 2 та 3 до Проекту 3, відповідають вимогам ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити з пункту 4 додатку 1 неоднозначну для трактування норму (що не перевищує три відсотки), виклавши його в наступній редакції:

«Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються залежно від місця розташування та типів таких об'єктів нерухомості у відсотках розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування відповідно до додатку 2 та додатку 3 до цього рішення».

3. Абзаци 1 та 5 підпункту 5.2. пункту 5 додатку 1 до Проекту 3 дублюють норми ПКУ, якими встановлюються вимоги до органів місцевого самоврядування щодо встановлення ними пільг зі сплати податку (абзаци 1-3 підпункту 266.4.2. пункту 266.4. статті 266 ПКУ).

Таким чином, пропонуємо виключити абзаци 1 та 5 підпункту 5.2. пункту 5 з додатку 1 до Проекту 3 з одночасним доповненням пункту 5 додатку 1 конкретними пільгами для юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (за необхідності).

Одночасно звертаємо увагу, що **не дозволяється** сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, **встановлювати індивідуальні пільгові ставки** місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7. пункту 12.3. статті 12 ПКУ).

4. Останній абзац підпункту 5.2. пункту 5 додатку 1 до Проекту 3 не відповідає вимогам абзацу 4 підпункту 266.4.2. пункту 266.4. статті 266 ПКУ, відповідно до якого органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передусє звітного, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Таким чином, проекти рішень потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу проектів рішень в цілому

Аналізи регуляторного впливу проектів рішень (далі АРВ 1, 2, 3) не повною мірою відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

1. У розділі I «Визначення проблеми» АРВ Проектів 1 та 3, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблем, при цьому не наведено даних у грошовому вимірі (числовій формі), які б обґрунтовували їх наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблеми мають найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. У розділі III АРВ проектів рішень при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей.

3. Окрім зазначеного, розробником не наведено алгоритму визначення запропонованих проектами рішень розмірів ставок податків.

У зв'язку з відсутністю в АРВ всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів регуляторних актів, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки єдиного податку встановлено на максимальному рівні, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

4. Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» АРВ додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Щодо АРВ 1

1. У таблиці оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розділу III АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 2 мікропідприємства.

Разом з тим, у таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання (розділ 3 М-тесту) в розрахунку «прямих» витрат зазначена кількість суб'єктів малого підприємництва, що сплачують єдиний податок II групи – 2 СМП, а в розрахунку адміністративних витрат – 3 СМП.

Таким чином, адміністративні витрати СМП по сплаті єдиного податку повинні скласти: 30 грн. X 2 СМП = 60 грн.

Разом: 15 360 + 60 = 15 420 грн.

Але у пункті 4 М-тесту сумарні витрати суб'єктів малого підприємництва склали 15 450 грн.

2. У таблиці розділу VIII АРВ зазначено, що розмір надходжень до бюджету щоквартально становитиме 3 863 грн.

Однак, 15 360 грн. («прямі» витрати) / 4 (кількість кварталів у році) = 3 840 грн.

Щодо АРВ 2

1. У розділі III АРВ 2 в описі Альтернативи 2 «Не встановлювати розмірів ставок земельного податку фізичними та юридичними особами» та в описі впливу на сферу інтересів держави по даній альтернативі вказано, що у разі не встановлення ставок у запропонованому регуляторному акті, на території Пантазіївської сільської ради буде застосовуватися мінімальна ставка даного податку, що суттєво погіршить надходження до сільського бюджету.

Натомість, підпунктом 12.3.5. пункту 12.3. статті 12 ПКУ визначено, що у разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Таким чином, при розгляді зазначеної альтернативи в АРВ не враховані всі вимоги ПКУ, а, відповідно, некоректно оцінено її вплив на платників податку.

2. У таблиці оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розділу III АРВ 2 відсутні числові показники.

Разом з тим, у таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання (розділ 3 М-тесту) зазначено, що регулювання поширюється на 6 суб'єктів малого підприємництва, питома вага яких у загальній кількості суб'єктів господарювання складає 100 %.

Щодо АРВ 3

1. У таблиці оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розділу III АРВ 3 вказано, що зазначене регулювання поширюється на 4 мікропідприємства.

Разом з тим, у таблицях розділу VIII АРВ 3 та розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання (розділ 3 М-тесту) кількість суб'єктів малого підприємництва – 3 СМП.

2. У таблиці розділу VIII АРВ 3 зазначено, що розмір надходжень до бюджету щоквартально становитиме 1 500 грн., тобто 6 000 грн. на рік

Однак, «прямі» витрати суб'єктів малого підприємництва (розділ 4 М-тесту) становлять 4 500 грн./рік.

Крім того, відповідно до вимог податкового законодавства податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачується один раз на рік, тому у вказаній таблиці показники розміру надходжень до сільського бюджету зазначені некоректно.

Таким чином, АРВ (з М-тестами) потребують уточнення кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, та перерахунку з урахуванням вимог ПКУ та Методики.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Пантанзіївської сільської ради Знам'янського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок єдиного податку на території Пантанзіївської сільської ради на 2018 рік», «Про затвердження ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам на 2018 рік» «Про розмір ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а їх аналізи регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінам від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даних регуляторних актів та відповідності їх принципам державної регуляторної політики.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

О.М. Мірошніченко